

Nr 30

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 14 december 1956 (nr 629) om erkända arbetslöshetskassor, m. m.; given Stockholms slott den 2 februari 1968.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över inrikesärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

- 1) förordning angående ändring i förordningen den 14 december 1956 (nr 629) om erkända arbetslöshetskassor,
- 2) förordning angående ändring i förordningen den 14 december 1956 (nr 630) om statsbidrag till erkända arbetslöshetskassor.

Enligt Vårt nådiga beslut:

GUSTAF ADOLF

Rune B. Johansson

Propositionens huvudsakliga innehåll

Propositionen innehåller förslag till de ändringar i författningarna om arbetslöshetsförsäkringen som föranleds av prop. 1968:29 angående särskilt stöd åt äldre arbetslösa m. m.

Förslag
till
Förordning
angående ändring i förordningen den 14 december 1956 (nr 629) om erkända
arbetslöshetskassor

Härigenom förordnas, att 28 § 1 mom., 29 § 1 mom. och 31 § förordningen den 14 december 1956 om erkända arbetslöshetskassor¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

28 §.

1 m o m. Dagpenning må — — — i 22 §.

Omfattar kassas — — — motsvarande omfattning.

I karenstid inräknas endast dag, för vilken *hel* dagpenning skulle hava utgått, om karenstiden gått till ända. Dag, för vilken dagpenning jämlikt 29 § 2 mom. fjärde stycket skulle hava utgått med nedsatt belopp eller för vilken dagpenning jämlikt 33 § icke skulle hava utgått, må *dock* inräknas i karenstiden.

I karenstid inräknas endast dag, för vilken dagpenning skulle hava utgått, om karenstiden gått till ända. *Därvid må som hel dag inräknas* dag, för vilken *halv* dagpenning skulle hava utgått jämlikt 29 § 2 mom. fjärde stycket eller för vilken dagpenning jämlikt 33 § icke skulle hava utgått. *Som halv dag må inräknas dag, för vilken halv dagpenning skulle hava utgått jämlikt 29 § 2 mom. första stycket.*

I karenstid — — — stycket 2).

Förekommer inom — — — i karenstiden.

29 §.

1 m o m. Dagpenning må — — — upptagen dagpenningklass.

Dagpenningklass	Dagpenning	Dagpenningklass	Dagpenning
A	12		
B	14		
C	16		
D	18	D	18
E	20	E	20

¹ Omtryckt 1964:495.

(Nuvarande lydelse)		(Föreslagen lydelse)	
F	22	F	22
G	25	G	25
H	27	H	27
I	30	I	30
J	32	J	32
K	35	K	35
L	37	L	37
M	40	M	40
		N	45
		O	50

Barn tillägg utgör — — — varje barn.

Dagpenning må — — — social trygghet.

31 §.

1 m o m. Medlem må — — — sådant år.

I annat — — — 67 år.

2 m o m. Medlem må utan hinder av villkoren i 23 § 2 mom. uppbära dagpenning i högst trehundra dagar utöver den tid dagpenning utgått på grund av 1 mom., om han fyller minst 60 år det försäkringsår då sistnämnda dagpenning började utgå. Från det antal dagar, med vilka ersättningstiden sålunda må förlängas, avräknas dock dagar för vilka medlemmen, innan han första gången nämnda försäkringsår fick rätt till dagpenning som avses i 1 mom., uppburit dagpenning under detta eller närmast föregående försäkringsår.

Dagpenning enligt detta moment utgår längst till och med månaden före den då medlemmen fyller 67 år eller ålderspension, hel förtidspension eller helt sjukbidrag börjar utgå till honom enligt lagen om allmän försäkring.

Tillsynsmyndigheten äger medgiva förlängning enligt första stycket

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

av ersättningstiden för medlem, som fyllt minst 55 år, om han blivit arbetslös som en omedelbar följd av nedläggning av eller bestående ändring i driften vid företag där han var anställd,

avveckling av hans verksamhet som självständig företagare på grund av omfattande eller genomgripande förändring i ortens näringsliv eller i den näringsgren där han utövade verksamheten.

2 mom. Har överenskommelse träffats eller medgivande lämnats enligt vad som sägs i 25 § första eller andra stycket, skall vid tillämpning av 1 mom. med ersättning, som utgives av kassan, likställas ersättning, vilken utgivits av kassa eller sammanslutning som överenskommelsen eller medgivandet avser.

3 mom. Har överenskommelse träffats eller medgivande lämnats enligt vad som sägs i 25 § första eller andra stycket, skall vid tillämpning av 1 och 2 mom. med ersättning, som utgives av kassan, likställas ersättning, vilken utgivits av kassa eller sammanslutning som överenskommelsen eller medgivandet avser.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1968, såvitt avser 28 § 1 mom. och 31 §, samt den 1 september 1968, såvitt avser 29 § 1 mom.

Kassamedlem, för vilken ersättningstid som avses i 31 § 1 mom. löpt ut efter den 31 augusti 1966 men före ikraftträdandet, får uppbära ersättning enligt 31 § 2 mom. från och med ikraftträdandet, om villkoren i sistnämnda moment då är uppfyllda.

Förslag
till
Förordning
angående ändring i förordningen den 14 december 1956 (nr 630) om statsbidrag till erkända arbetslöshetskassor

Härigenom förordnas, *dels* att 1, 2, 6 och 9 §§ förordningen den 14 december 1956 om statsbidrag till erkända arbetslöshetskassor¹ skall er- hålla ändrad lydelse på sätt nedan anges, *dels* att i förordningen skall in- föras en ny paragraf, 6 a §, av nedan angiven lydelse.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

1 §.

Statsbidrag, som avses i förord- ningen den 14 december 1956 (nr 629) om erkända arbetslöshetskassor, utgår till envar sådan kassa så- som grundstatsbidrag, dagpenning- bidrag, barntilläggsbidrag och för- valtningsbidrag.

Statsbidrag, som avses i förord- ningen den 14 december 1956 (nr 629) om erkända arbetslöshetskassor, utgår till envar sådan kassa så- som grundstatsbidrag, dagpenning- bidrag, barntilläggsbidrag, *förläng- ningsbidrag* och förvaltningsbidrag.

2 §.

Grundstatsbidrag utgår, — — — följande tabell.

Dagpenning- klass	Bidrags- procent	Dagpenning- klass	Bidrags- procent
A	50,0		
B	48,9		
C	47,9		
D	46,8	D	50,0
E	45,7	E	48,6
F	44,6	F	47,3
G	43,0	G	45,2
H	42,0	H	43,9
I	40,4	I	41,8
J	39,3	J	40,5
K	37,7	K	38,4

¹ Senaste lydelse av 1, 2, 6 och 9 §§ se 1964:496.

(Nuvarande lydelse)	(Föreslagen lydelse)
L 36,6	L 37,0
M 35,0	M 35,0
	N 35,0
	O 35,0

Överstiger för — — — av detta.

6 §.

Barntilläggsbidrag utgår med nedan *angivet* undantag för försäkringsår med belopp motsvarande sjuttiofem procent av kassans sammanlagda utgifter för barntillägg under året.

Barntilläggsbidrag utgår med nedan *angivna* undantag för försäkringsår med belopp motsvarande sjuttiofem procent av kassans sammanlagda utgifter för barntillägg under året.

6 a §.

Förlängningsbidrag utgår för försäkringsår med belopp motsvarande nittiotre procent av kassans sammanlagda utgifter under året för dagpenning och barntillägg under förlängd ersättningstid enligt 31 § 2 mom. förordningen om erkända arbetslöshetskassor.

9 §.

Antalet årsmedlemmar — — — varit gällande.

Antalet ersättningsdagar per medlem under visst försäkringsår motsvarar antalet dagar under året, för vilka dagpenning utgått, dividerat med antalet årsmedlemmar under samma år. I antalet ersättningsdagar må dock icke inräknas dag, för vilken grundstatsbidrag, dagpenningbidrag och barntilläggsbidrag enligt 7 § ej utgår, *och icke heller* dag, för vilken halv ersättning *utgår* enligt 29 § 2 mom. förordningen om erkända arbetslöshetskassor.

Antalet ersättningsdagar per medlem under visst försäkringsår motsvarar antalet dagar under året, för vilka dagpenning utgått, dividerat med antalet årsmedlemmar under samma år. I antalet ersättningsdagar må dock icke inräknas dag för vilken grundstatsbidrag, dagpenningbidrag och barntilläggsbidrag enligt 7 § ej utgår *eller* dag för vilken *utgår* halv ersättning enligt 29 § 2 mom. *eller ersättning enligt 31 § 2 mom.* förordningen om erkända arbetslöshetskassor.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1968, såvitt avser 1, 6, 6 a och 9 §§, samt den 1 september 1968, såvitt avser 2 §. Äldre bestämmelser skall dock tillämpas vid beräkning av statsbidrag för tiden före de nya bestämmelsernas ikraftträdande.

*Utdrag av protokollet över inrikesärenden, hållet inför Hans
Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i stats-
rådet på Stockholms slott den 2 februari 1968.*

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON KLING, JOHANSSON HOLMQVIST, ASPLING, PALME, LUNDKVIST, GUSTAFSSON, GEIJER, MYRDAL, WICKMAN, MOBERG.

Chefen för inrikesdepartementet, statsrådet Johansson, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *ändringar i författningarna angående arbetslöshetsförsäkring* och anför.

Inledning

Gällande bestämmelser om den frivilliga arbetslöshetsförsäkringen finns främst i förordningen den 14 december 1956 (nr 629, ändrad senast 1967: 351) om erkända arbetslöshetskassor samt förordningen samma dag (nr 630, ändrad senast 1964: 496) om statsbidrag till erkända arbetslöshetskassor.

Tidigare denna dag har jag i prop. 1968: 29 om särskilt stöd åt äldre arbetslösa m. m. anmält KSA-utredningens delbetänkande »Stödformer för arbetslösa äldre arbetstagare» (SOU 1967: 62) samt De erkända arbetslöshetskassornas samorganisations framställning den 25 juli 1967 och arbetsmarknadsstyrelsens framställning den 20 juni 1967 om vissa ändringar i arbetslöshetsförsäkringen. Efter redogörelse för huvuddragen av gällande bestämmelser bl. a. om arbetslöshetsförsäkringen samt för remissbehandlingen av betänkandet och framställningarna har jag därvid föreslagit dels att dagpenningbeloppen och grundstatsbidraget i försäkringen skall ändras, dels att en mindre ändring skall göras i karensreglerna och dels att ett särskilt stöd skall införas för vissa äldre arbetslösa. Detta stöd innebär, i fråga om medlemmar i de erkända arbetslöshetskassorna, att ersättningstiden under vissa villkor kan förlängas utöver vad som annars gäller samt att statsbidraget till ersättning under sådan tid blir särskilt förmånligt. Förslagen föranleder, om de antas, ändringar i de båda nämnda förordningarna.

På grundval av vad jag sålunda och i övrigt anför i anslutning till mitt förslag tidigare denna dag om särskilt stöd åt äldre arbetslösa m. m. har inom inrikesdepartementet upprättats förslag till

- 1) förordning angående ändring i förordningen den 14 december 1956 (nr 629) om erkända arbetslöshetskassor,
- 2) förordning angående ändring i förordningen den 14 december 1956 (nr 630) om statsbidrag till erkända arbetslöshetskassor.

Förslaget till förordning angående ändring i förordningen den 14 december 1956 (nr 629) om erkända arbetslöshetskassor

28 § 1 mom.

För rätt att få dagpenning krävs viss karenstid. I karenstiden inräknas f. n. inte dag då medlemmen har haft avlönat arbete högst 4 timmar. Sedan karenstiden har fullgjorts, kan medlemmen enligt 29 § 2 mom. första stycket få halv ersättning från kassan för dag då han har utfört avlönat arbete mer än 2 men högst 4 timmar. Enligt mitt förslag i prop. 1968: 29 skall sådan dag om den inträffar under karenstiden få räknas in i denna som halv karensdag. 28 § 1 mom. har ändrats i enlighet härmed.

Enligt 30 § skall dagpenning i vissa fall nedsättas eller minskas med hänsyn till medlemmens inkomst före arbetslösheten eller till understöd från arbetsgivaren eller uppbumen ålderspension. Den nuvarande lydelsen av 28 § 1 mom. tredje stycket ger inte klart vid handen att dag, för vilken dagpenning skulle ha nedsatts eller minskats enligt 30 §, skall räknas som dag för vilken hel dagpenning skulle ha utgått om karenstiden hade gått till ända och alltså inräknas i karenstiden som hel karensdag. Författningstexten har förtydligats på denna punkt. Ändringen innebär också att dag för vilken skulle ha utgått halv dagpenning enligt 29 § 2 mom. första stycket får räknas som halv karensdag, även om dagpenningen skulle ha nedsatts enligt 30 §.

29 § 1 mom.

Enligt förslaget i prop. 1968: 29 skall lägsta dagpenningklass höjas från 12 till 18 kr. och två nya dagpenningklasser med 45 resp. 50 kr. tillkomma. Det innebär att nuvarande dagpenningklasser med beteckningen A—C försvinner. Dagpenningbeloppens bokstavs-beteckningar är gemensamma för hela arbetslöshetsförsäkringen. En viss dagpenningklass har samma dagpenningbelopp oavsett i vilken kassa den förekommer. Med hänsyn härtill bör bokstavs-beteckningarna för oförändrade klasser inte ändras. Jag föreslår därför att dagpenningklasserna med beteckningen A—C utgår och att de två nya klasserna får beteckningarna N och O. Paragrafen har ändrats i enlighet härmed.

31 §.

Paragrafen behandlar ersättningstidens längd.

1 mom., som behandlar längden av den ordinära ersättningstiden för alla kassamedlemmar, är oförändrat. För att kassamedlem skall få ersättning

skall bl. a. villkoren i 23 § 2 mom. om erlagd avgift under viss tid och i 28 § om karenstid vara uppfyllda. Bedömning av om villkoren i 23 § 2 mom. är fyllda och beräkning av ersättningstidens längd enligt 31 § 1 mom. görs endast första gången medlem blir arbetslös varje försäkringsår. Fortsätter arbetslösheten över försäkringsårsskifte, görs alltid ny beräkning för det nya året.

Som nämnts i prop. 1968: 29 är det särskilda stödet åt äldre kassamedlemmar i första hand konstruerat som en förlängning av den tid under vilken dagpenning normalt utgår. Enligt 1 mom. är denna tid högst 150 eller för vissa kassor 200 dagar varje försäkringsår.

De särskilda villkoren för den förlängda ersättningstiden anges i ett nytt 2 mom.

Ersättningstiden får förlängas trots att medlemmen inte fyller villkoren i 23 § 2 mom. när förlängningen blir aktuell. Enligt 23 § 2 mom. får ersättning första gången under varje försäkringsår — vilket börjar den 1 september — utges endast under förutsättning att medlemmen har betalt avgift för minst 20 veckor eller 5 månader under en tolv månadersperiod närmast före arbetslöshetens början. Uppfyller han detta villkor, kan han enligt 31 § 1 mom. få ersättning under två försäkringsår för sammanlagt högst 300 dagar eller, i kassa med 200 dagar som längsta ersättningstid, drygt 350 dagar. Vid prövningen av om villkoret är uppfyllt för medlem som är arbetslös vid övergången mellan två försäkringsår skall enligt 23 § 2 mom. sista stycket ny arbetslöshet anses ha börjat vid ingången av det senare försäkringsåret. Tolv månadersperioden omfattar således då det förra försäkringsåret. Dessa regler kan inte förenas med förlängd ersättningstid, som har till syfte att möjliggöra skydd under arbetslöshet som fortgår under flera försäkringsår med eller utan avbrott för tillfälliga arbeten. Om arbetslösheten under ersättningstidens förlängning fortgår oavbrutet, skall regeln att ny arbetslöshet anses ha börjat vid ingången av ett nytt försäkringsår inte tillämpas. Avbryts löpande förlängd ersättningstid av arbete, som inte pågår så länge att fem månadersvillkoret blir uppfyllt, får medlemmen vid ny arbetslöshet, efter fullgjord karens, fortsätta med dagpenning under de dagar som återstår av den förlängda tiden. Är däremot avbrottet för arbete så långt att fem månadersvillkoret blir uppfyllt, får medlemmen vid ny arbetslöshet börja på nytt med ordinär ersättningstid enligt 31 § 1 mom. samt förlängning och avräkning enligt 31 § 2 mom.

Förlängningstiden är 300 dagar. Längsta möjliga sammanlagda ersättningstiden blir till följd härav 450 dagar eller, i vissa kassor, 500 dagar. Som nyss nämnts kan emellertid ordinär ersättning under två på varandra följande försäkringsår utgå med 300 resp. 350 dagar. För att inte sammanlagda tiden i sådana fall skall bli längre än 450 resp. 500 dagar fordras en avräkningsregel. Denna anges i första stycket andra punkten. Den har av praktiska skäl fått formen av en schablonregel och täcker formellt större

område än vad som är regelns syfte. Reellt ger den emellertid i stort det avsedda resultatet. Avräkningen påverkas inte av om förlängningstid börjar löpa kortare eller längre tid efter utgången av medlemmens ersättningstid enligt 1 mom. All beräkning enligt 2 mom. skall nämligen utgå från en bestämd tidpunkt, som är den dag då rätt till dagpenning som avses i 1 mom. inträdde. Var medlemmen arbetslös på ömse sidor om försäkringsårsskiftet och fyller han då förutsättningarna för att få dagpenning som avses i 1 mom., blir utgångspunkten för beräkningen den 1 september eftersom ny arbetslöshet då anses ha inträtt enligt 23 § 2 mom. sista stycket. I annat fall är utgångspunkten den första dag under försäkringsåret för vilken ordinär ersättning utgått. I senare fallet kan i undantagsfall tidigare under samma försäkringsår ha utgått dagpenning under förlängd ersättningstid till följd av en tidigare beräkning. Denna tid skall då avräknas. Dessutom skall avräknas alla dagar för vilka dagpenning har utgått under det närmast föregående försäkringsåret. Denna avräkning avser både dagar under ordinär tid enligt 1 mom. och under förlängningstid enligt 2 mom.

Aldersvillkoret att medlemmen skall fylla 60 år är knutet till det försäkringsår där utgångspunkten för beräkningen ligger. Härigenom blir det inte möjligt för den som är under 60 år och utförsäkrad — och kanske har uppburit omställningsbidrag — att senare efter fyllda 60 år tillgodogöra sig en förlängningstid som inte tillkom honom det försäkringsår då han senast började uppbära ordinär ersättning. Enligt sista stycket kan arbetsmarknadsstyrelsen medge förlängning av ersättningstiden även för yngre medlem. I fråga om den närmare innebörden av de fall då detta kan ske hänvisar jag till prop. 1968: 29.

Följande exempel anger hur den förlängda ersättningstiden skall beräknas.

1) En kassamedlem blir första gången under ett försäkringsår arbetslös i början av juli och uppbär ordinär dagpenning 35 dagar till den 1 september. Han uppfyller då femmånadersvillkoret i 23 § 2 mom. och får under fortsatt arbetslöshet ordinär dagpenning 150 dagar under andra försäkringsåret. Rätten till ordinär dagpenning inträdde den 1 september och denna dag är utgångspunkt för avräkning, som då omfattar de 35 dagarna det första försäkringsåret. Förlängningstiden utgör alltså 265 dagar och sammanlagda ersättningstiden 450 dagar.

2) Arbetslösheten inträffar första gången under ett försäkringsår den 15 januari. Medlemmen får ordinär dagpenning 150 dagar till försäkringsårets utgång. Då uppfyller han inte femmånadersvillkoret. Förlängningstiden blir 300 dagar. Utgångspunkten för beräkningen är den 15 januari det första försäkringsåret. Fyller medlemmen 60 år först under det andra försäkringsåret, blir han inte berättigad till förlängning.

3) Medlemmen blir arbetslös första gången under ett försäkringsår i mitten av november och är arbetslös till mitten av juni samma år. Han får ordinär dagpenning för 149 dagar. I slutet av september nästa försäkringsår blir han på nytt arbetslös. Då uppfyller han inte femmånadersvill-

koret och får ersättningstiden förlängd med 300 dagar. Sammanlagda ersättningstiden blir 449 dagar. Om medlemmen i stället hade blivit arbetslös i slutet av november och under det första försäkringsåret fått ordinär dagpenning 140 dagar, uppfyller han femmånadersvillkoret i slutet av september det andra året och får då ordinär dagpenning 150 dagar. Är han arbetslös efter dessa 150 dagar, förlängs ersättningstiden. Utgångspunkten för avräkning är den dag i slutet av september när de 150 dagarna började. Avräkningen omfattar de 140 dagarna från det första försäkringsåret. Sammanlagda ersättningstiden blir 450 dagar.

4) En kassamedlem får under tiden september—februari det första försäkringsåret dagpenning under 135 dagars förlängningstid enligt en tidigare beräkning. Han arbetar sedan under tiden mars—juli, dvs. fem månader. Under arbetslöshet i augusti får han därför ordinär dagpenning 22 dagar. Under september det andra försäkringsåret har han arbete men blir arbetslös på nytt den 1 oktober. Han uppfyller då femmånadersvillkoret och får ordinär dagpenning under 150 dagar. Därefter arbetar han 3½ månad till det andra försäkringsårets utgång. När han då blir arbetslös igen, uppfyller han inte femmånadersvillkoret och får förlängd ersättningstid 143 dagar. Utgångspunkten för beräkningen är den 1 oktober det andra försäkringsåret. Avräkningen omfattar från det första försäkringsåret dels de 135 gamla förlängningsdagarna, dels de 22 ordinära dagarna. Sammanlagda ersättningstiden under de tre försäkringsåren blir 450 dagar. Eventuell ersättningstid under året före det första försäkringsåret kan medföra att sammanlagda tiden i själva verket är längre, men avräkningsregeln verkar inte så långt bakåt. Skälet härtill är att medlemmen en gång under de tre aktuella åren har uppfyllt femmånadersvillkoret.

5) Under första försäkringsårets sju första månader får medlemmen dagpenning 150 dagar under förlängd ersättningstid enligt en tidigare beräkning. Han arbetar sedan fem månader och blir arbetslös den 1 september det andra försäkringsåret. Han uppfyller då femmånadersvillkoret. Under 75 dagars arbetslöshet får han ordinär dagpenning. Sedan har han arbete fyra månader och får ånyo ordinär dagpenning 75 dagar till den 1 augusti. Då börjar förlängningstid löpa. Utgångspunkt för avräkning är den 1 september det andra försäkringsåret. 150 dagar från det första försäkringsåret avräknas.

6) Under första försäkringsåret har en medlem enligt en tidigare beräkning förlängd dagpenning 220 dagar till den 1 juli. Han har arbete en månad och fortsatt förlängd dagpenning 15 dagar under arbetslöshet i augusti. Vid försäkringsårsskiftet är han fortfarande arbetslös och får fortsatt förlängd dagpenning 65 dagar till den 1 december det andra försäkringsåret. Därefter arbetar han fyra månader till den 1 april. När han då blir arbetslös uppfyller han femmånadersvillkoret. Ordinär dagpenning utgår sedan 110 dagar till nästa försäkringsårsskifte. Då fyller han inte femmånadersvillkoret. Utgångspunkt för beräkning om förlängning kan ske är den 1 april det andra försäkringsåret. Avräkningen omfattar dels de 65 dagarna förlängningstid samma år, dels de 220 + 15 gamla förlängningsdagarna från det första försäkringsåret, dvs. sammanlagt 300 dagar. Någon förlängning kan alltså inte ske. Under de tre försäkringsåren har dagpenning utgått sammanlagt endast 410 dagar. I själva verket förutsätter emellertid förlängningstiden under det första året att ordinär dagpenning har utgått under avsevärd tid året dessförinnan.

Rätt uträknad förlängningstid har betydelse inte bara för kassamedlemmen utan också för kassan, eftersom statsbidragsreglerna är förmånligare i fråga om ersättning som utgår under förlängningstid. Dag för vilken medlem har rätt till ordinär dagpenning får inte räknas som dag under förlängningstid.

I det nya 3 mom., som motsvarar det nuvarande 2 mom., har gjorts endast den ändringen att hänvisning sker till både 1 och 2 mom.

I den mån annat inte följer av de särskilda reglerna om ersättning under förlängd tid enligt 31 § 2 mom., gäller övriga bestämmelser i förordningen i tillämpliga delar även för sådan ersättning. Sålunda gäller exempelvis som också KSA-utredningen har avsett karensreglerna i 28 § och reglerna i 30 § om nedsättning och minskning av dagpenning och barntillägg. Utredningen framhåller att s. k. säsongbegränsning, dvs. begränsning enligt 34 § av rätten till dagpenning i yrke där arbetslöshet årligen förekommer regelbundet, inte bör göras i fråga om förlängd ersättningstid. Med hänsyn till syftet med äldre-stödet ansluter jag mig till utredningens uppfattning. Eftersom det enligt 34 § ankommer på arbetsmarknadsstyrelsen att för varje kassa besluta om säsongbegränsning, behövs ingen ändring i paragrafen.

Övergångsbestämmelser

I enlighet med vad jag har anfört i prop. 1968:29 föreslår jag att ändringarna i förordningen skall träda i kraft den 1 juli 1968 utom såvitt avser 29 § 1 mom. som behandlar dagpenningklasserna och föreslås träda i kraft vid försäkringsårsskiftet den 1 september 1968.

Förslaget till förordning angående ändring i förordningen den 14 december 1956 (nr 630) om statsbidrag till erkända arbetslöshetskassor

1 §.

Paragrafen anger de statsbidrag som utgår till de erkända arbetslöshetskassorna. För dagpenning under förlängd tid enligt det nya 2 mom. i 31 § förordningen om erkända arbetslöshetskassor skall enligt förslaget i prop. 1968:29 utgå ett särskilt statsbidrag med 93 % i alla dagpenningklasser. Detta bidrag betecknas förlängningsbidrag.

2 §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om grundstatsbidrag.

Ändringarna innebär att en ny grundstatsbidragsskala införs som är anpassad till de nya dagpenningklasserna i 29 § förordningen om erkända

arbetslöshetskassor. I enlighet med vad jag har föreslagit i prop. 1968:29 är grundstatsbidraget höjt för dagpenningklasserna D—L, dvs. för dagpenningbeloppen under 40 kr., oförändrat 35 % för klassen M och 35 % också för de nya högsta klasserna N och O.

Paragrafens sista stycke, som inte ändras, innehåller regler om tillägg i vissa fall till grundstatsbidraget. Sådant tillägg grundas på genomsnittligt antal ersättningsdagar i kassorna. Av ändringarna i 9 § andra stycket framgår att i detta antal inte skall medräknas sådana dagar för vilka dagpenning utgår till vissa äldre arbetslösa under förlängd ersättningstid enligt det nya 2 mom. i 31 § förordningen om erkända arbetslöshetskassor.

6 §.

Enligt denna paragraf utgår barntilläggsbidrag med viss procentandel av kassans sammanlagda utgifter för barntillägg. I den gällande lydelsen görs förbehåll för ett undantag. Detta återfinns i 7 §. Den nya 6 a § kommer att utgöra ytterligare ett undantag från huvudregeln i 6 §. Detta har föranlett en mindre ändring i förevarande paragraf.

6 a §.

Paragrafen innehåller bestämmelser om det nya förlängningsbidraget. Det beräknas för sig och utgör 93 % av kassans utgifter för dagpenning och barntillägg som har utgått under förlängd ersättningstid.

9 §.

Antalet ersättningsdagar per medlem och försäkringsår har betydelse för beräkning av tillägg till grundstatsbidraget enligt 2 § sista stycket och av dagpenningbidraget enligt 3 § första stycket.

Det skulle inte vara en rimlig effekt av det stöd åt äldre arbetslösa som den förlängda ersättningstiden för dem utgör, om denna ersättningstid skulle få påverka beräkningen av tillägg till grundstatsbidraget eller storleken av det dagpenningbidrag vilket utgår för ordinär ersättningstid som gäller för alla kassamedlemmar. Dagpenningbidraget är i vissa fall starkt progressivt. Genom ett tillägg i 9 § andra stycket har därför dagar under vilka dagpenning har utgått enligt 31 § 2 mom. förordningen om erkända arbetslöshetskassor hänförs till dagar som inte får medräknas i antalet ersättningsdagar.

Övergångsbestämmelser

De ändrade bestämmelserna föreslås träda i kraft samtidigt med ändringarna i förordningen om erkända arbetslöshetskassor, dvs. den 1 juli 1968. Den nya grundstatsbidragstabellen i 2 § föreslås dock träda i kraft samtidigt med de nya dagpenningklasserna, dvs. den 1 september 1968. I fråga om grundstatsbidrag som belöper på tid före ikraftträdandet skall den äldre bidragsprocenttabellen i 2 § tillämpas.

Hemställan

Jag hemställer, att Kungl. Maj:t genom proposition föreslår riksdagen att anta förslagen till

1) *förordning angående ändring i förordningen den 14 december 1956 (nr 629) om erkända arbetslöshetskassor,*

2) *förordning angående ändring i förordningen den 14 december 1956 (nr 630) om statsbidrag till erkända arbetslöshetskassor.*

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Kungl. Höghet Regenten att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten